

פרשת בלק

להאמין במקור

"הוא עומד למות. הרב חייב לברך אותו," צעק בהיסטריה בנו של החולה לאחד מאותם 'מקובלים' שרלטנים ומעמידי פנים. הבאבא לאט בשקט: "אעשה לו תיקון. רק דע לך שזה עסק מאוד מסובך, \$5,000 תצטרך לשלם עבור זה."

הבן הסכים לשלם את המחיר ותמורת זאת קיבל הבטחה מהבאבא: "אני אקח למלאך המוות את חרבו. אבא שלך לא ימות." שבוע עבר והאבא נהיה ז"ל... הבן הנרגז פרץ לחדרו של השרלטן: "על מה בדיוק לקחת, \$5,000? אבא שלי איננו!"

הנוכל גלגל עיניים: "התמורה למחיר סופקה. לקחתי למלאך המוות את חרבו כפי שהבטחתי. לא שיערתי שהוא יחליט לחנוק אותו באצבעותיו..."

אנשים בעלי כוחות מיוחדים קיימים בעולם. ישנם ששואבים כוחות מהדבקות בבורא עולם ותורתו, כמו גדולי ישראל. ישנם את העומדים מהצד ההפכי לחלוטין, כוחות טומאה וכישוף. ויש אנשים שקיבלו יכולת מולדת לכך, כאותם שיכולים להדליק נורת חשמל באמצעות מגע כף ידם.

בלעם היה היפך הקדושה. הוא לא זכה לנבואתו בשל מעשיו הטובים אלא בשל שיא הטומאה בה היה שרוי. אין המקום במסגרת מינימאלית זו להרחיב בפשר העניין, אך ניגע בשורש ההסבר.

עיניו של הרה"ק רבי שמחה בונים מפשיסחה כאבו, בהמלצת משפחתו החליט הרב לדרוש ברופאים וחייש את הטוב ביותר שברופאי העיניים. לאחר זמן נודע לו על רופא מומחה שמשמש בסגולות וקמעות ומגיע למאה אחוזי הצלחה. מששמע כך הרב הודיע נחרצות: "אני נוסע לרבי הקדוש - המגיד מקוד'ניץ." בני המשפחה ניסו להבין: מה נשתנה כעת? אם הרבי יכול לעזור - אז למה לא לפנות אליו קודם. ואם יש צורך ללכת לרופא - מדוע לא פונים אליו!?

הסביר להם רבי שמחה בונים על ידי לקח מפרשתנו. רש"י מקשה מדוע השרה הקב"ה שכינתו על גוי רשע? ומתרץ שהדבר מוכרח כדי שאומות העולם לא יוכלו לטעון לעתיד לבוא שלא נעשה עמם צדק. הרי לעם ישראל היו נביאים שהשיבו למוטב, אילו היו לנו - כך יטענו הגויים - נביאים, היינו גם אנו חוזרים למוטב.

ואני, המשיך הצדיק, תוהה: אחרי שקיבלו הגויים נביא כבלעם עדיין יוכלו לטעון 'אם היה לנו נביא צדיק כמשה ולא רשע כבלעם - גם אנו היינו מתנהגים כזאת.' אלא שהתשובה שיקבלו אומות העולם כזו: אתם הרי לא האמנתם בקיומו של בורא עולם, במשה רבינו נביאו, אך כשהגיע נביא משלכם שידוע לעשות 'קסמים וכישופים' האמנתם בכוחו ועוד איך. אם כבר להאמין - למה לא במקור!?

לפי זה תבינו, סיים הרבי, מדוע איני הולך לרופא בעל סגולות. שהרי יהודי חולה צריך בוודאי ללכת לצדיק ולבקש שיעתיר בעדו לרפואה, בנוסף נתנה התורה רשות ללכת לרופא כדי לעשות השתדלות. כל זה מדובר דווקא ברופא המשתמש בתרופות לסוגיהן, אך אם הרופא עושה סגולות ולחשים - מוטב שאפנה לרבי הצדיק המגיד מקוד'ניץ.

פרשת בלק

הדיאלוגים וכמויות הדיו שנשפכו ברחבי תבל על האמונה קשים לכימות, אחד מאמין עד לשד עצמותיו והוא בטוח שאמונה היא דבר שכלי ולא רגשי, השני לא מאמין כלל וחושד את המאמין ברגשנות יתר ובאי-חשיבה-עצמאית. אולם מעיון קל בדבריו של הרבי מפשיחה נקבל קביעה שעליה אין ערעור: אם כבר להאמין במשהו, למה לא להאמין בדבר האמיתי?(כשכאן, כמובן, מגיעה השאלה: מהי האמת?)

במה דברים אמורים? אנשים רבים ברחבי העולם המצהירים על עצמם שהם "לא מאמינים", בעצם שבויים בקסמן של אמונות תפלות מסוגים שונים ומשונים. עשרות אלפים אינם משתמשים כלל במספר 13 בחייהם. למה? ובכן, לטענתם, זה מביא להם מזל רע... ניתן למצוא בתי מלונות שבין חדר 12 לחדר 14 מפריד קיר אחד ולא חדר שלם. נציין בקצרה את אלו - התולים נעל קטנה ברכבם, מחרוזות שום בקירות ביתם, כל זה כמובן לסגולה נגד עין הרע. ואם זה לא מספיק, תשאלו את אלו שלא מסכימים להוציא כסף מהארנק במוצאי שבת קודש...

אל תחשבו שמדובר בתמהונים. ביניהם נמנים מיטב המוחות והכישורים בעולם שימשיכו להצהיר שאין אלוקים. למה? כי הם לא מאמינים! תשובתם תשובה למופת, רק אם לא לוקחים בחשבון את שלל החמסות שהם מאמינים בכוחן ב'אמונה שלמה'.

אלוקים טבע בעולמו חוק מחוקי הבריאה: אין מושג של "לא מאמין". לנו ניתנה הבחירה במה להאמין.